

VASÁRNAPI levél

Ádvent 1. vasárnapja

“C” év

2024. december 1.

Csellik László atya élő lelki öröksége

**Majd meglátjátok az Emberfiát,
amint eljön a felhőkben nagy
hatalommal és dicsőséggel. Nézzetek
fel és emeljétek föl fejeteket, mert
elérkezett megváltástok.**

**El ne nehezédjék szívetek
tobzódásban, részegeskedésben, és
az evilági gondokban, hogy
megmeneküljeteK.**

A végtelen Szentség és Tisztaság szeme elé kerülni rettenete annak, aki nem tisztá. És ki tisztá közülünk? Egyet tehetünk tehát: Bűnbánatot tartunk. Jelenti ez a szentgyónást, amely ősi szokás ádvent idején. De mivel az igaz is hétszer botlik naponta, jelentenie kell azt is; hogy állandóan a bűnbánat szellemében élek.

Pogány vallások szokása: Rituális cselekedetekkel mutatni Istennek, mit várunk tőle. Ilyesfélét tesz az, aki minden embertársának, mindent és szívből megbocsát. A bűnbánat szellemében élni tehát azt jelenti többek között, hogy a megbocsátás szellemében élek.

A bűnbánat szelleme ne jelentsen pusztá negatívumot, hogy ti. csupán azzal tördöm, hogy ne kövessék el bűnt, illetve hogy bűneimet megbánom. Az ítéletkor Jézus termést akar betakarítani. Tehát igyekeznem kell minél több jót tenni és minél tökéletesebbé válni. Ha akarjuk, megérthetjük, mit jelent “el ne nehezédjék szívetek tobzódásban, részegeskedésben és az evilági gondokban!”, vagy: “virrasszatok és imádkozzatok szüntelenül, hogy megmeneküljetez attól, ami majd bekövetkezik.”

Féljetez tőle, vagy óhajtva várjam?

A mai evangélium az Úr nagy napjáról szólva először azt mondja: „Nézzetek fel és emeljétez fel fejetezket! Megváltástok ideje közel van!” Tehát óhajtva kell várunk. De aztán meg arról beszél, mennyire kell vigyáznunk, nehogy rosszul végződjék az a nap számunkra. Féljünk tehát tőle, vagy boldogan várjuk?

Kézenfekvőnek látszik a válasz Úgy élj, hogy ne kelljen félne, hogy örömmel várhasd. Csak hát lehet-e minden igyekezete mellett biztos benne az ember, hogy meg lesz vele elégedve az Úr? Nagyon sok függ tőle, hogy mint konkolyt vagy mint búzát vesz-e a kezébe.

Az üdvös félelem valóban üdvös. De hogy mégis több vágyakozással várjuk az ítélet napját, már a külön ítéletét is, mint rettegéssel, próbáljuk átélni, hogy nem szolgálai vagyunk Istennek, hanem gyermekei. A szolga retteg, hogy mit fog mondani az Úr. A gyermek vágyakozik Atyja után, ha nem is egészen tökéletes, de érzi, hogy szeretet várja, még ha meg is fenyítik (purgatórium), és érzi, hogy örökös.

Ápold magadban az istengyermekség tudatát, hogy könnyebb szívvvel mehess az Úr Krisztus elébe!

Javasoljuk az Ádventi gyertyagyújtást a családokban is imádságokkal, énekekkel.

Éljünk tisztességesen, mint nappal, ne evés-ivásban és részegeskedésben, ne kicsapongásban és tobzódásban, ne civakodásban és versengésben. Inkább öltsetek magatokra Urunkat, Jézus Krisztust.

Honnét az esztelenül sok ivás? A sex-hullám! A tülekedő könyöklés orgiája? Szegény emberké: önmaguk fölé szeretnének kerekedni, és az emberi színvonal alá süllyednek. Apostolod féltette híveit a visszaeséstől, az erkölcsi fertőzéstől. De tudta jól, hogy mindettől csak egy tartalommal telített élet nyújt védeltséget!

Öltsetek magatokra Urunkat, Jézus Krisztust, és ne dédelgessétek testeteket, nehogy bűnös kívánságokra gerjedjen!

Így kiáltunk feléd. Jöjj, jöjj el te, aki soha el nem távozol, mert a te napodnak soha sincs estéje. Mert a te valóságod nem ismer véget. Jöjj el, jöjj hozzánk, mert mi mindig a vég felé közeledünk! És mivel mi önmagunkat meg nem válthatjuk. Eljöveteled sem nem múlt, sem nem jövő, hanem önmagát beteljesítő jelen. Engedd, hogy eljöveteled örök adventi órájában élhessek. Ámen.

Krisztus nemcsak köztünk van, nemcsak Atyjának jobbán ül, nemcsak eljön a végítéletre. Ő folyton útban van. Minden pillanatban jön. Így a földi zarándok mindig, minden pillanatban, minden tettében adventben van. Krisztus várásban él.

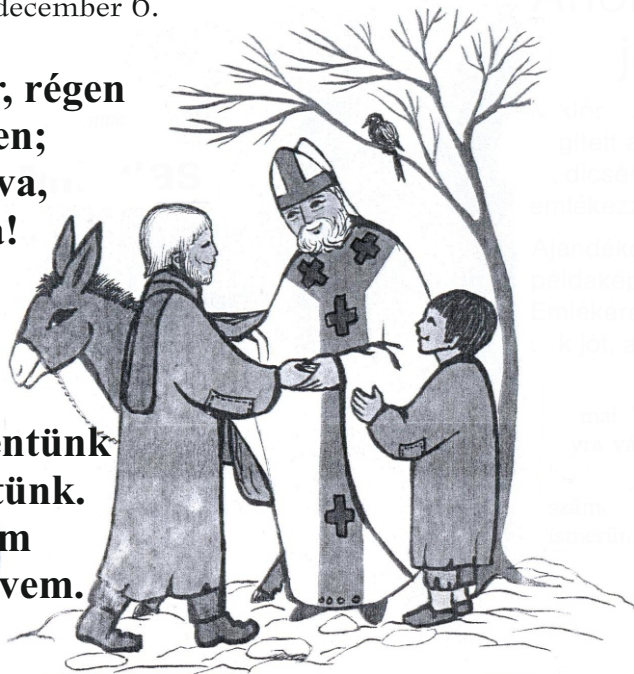
Ádventi hajnali misék

Ébredj ember mély álmodból, - megszabadulsz rabságodból.
Közelít már üdvösséged, - Eltörlik már minden vétked.

Szent Miklós püspök december 6.

**Miklós püspök egykor, régen
segített a szegény népen;
Őt dicsérte koldus, árva,
emlékezzünk jóságára!**

**Ajándékos kedves Szentünk
példaképpen járt előttünk.
Emlékére adnak nékem
sok jót, amit kíván szívem.**

A mai Törökországban fekvő Myra városának volt a püspöke. Jótékony-ságáról számos történetet és legendát ismerünk.

A kolostor szomszédságában élt egy elszegényedett nemes ember, aki úgy elnyomorodott, hogy betévő falatra is alig jutott. Három férjhez menés előtt álló lánya azon vitatkozott egy este, hogy melyikük adja el magát rabszolgának, hogy tudjon segíteni a családon, és hogy a másik férjhez tudjon menni. Ekkor ért a nyitott ablak alá Miklós püspök, és meghallotta az alkut. Visszasietett a templomba, egy marék aranyat kötött keszkenőjébe, és bedobta az ablakon. A lányok azt hitték csoda történt.

Majd egy év múlva ugyanebben az időben még egy keszkenő aranyat dobott be a második lánynak. Kisiettek, mert lépteket hallottak az ablak alól, s akkor látták, hogy egy piros ruhás öregember siet el a sötétben. Harmadik évben ezen a napon nagyon hideg volt, és zárva találta az ablakot. Ekkor felmászott a sziklaoldalban épült ház tetejére, és a nyitott tűzhely kéményén dobta be az aranyat.

A legkisebb lány éppen ekkor tette harisnyáját a kandallószerű tűzhelybe száradni, és az pont bele esett. Az ismeretlen jótévőről kezdték azt hinni - mivel mindig ilyenkor télen történtek ezek a csodák -, hogy maga a Télapó jön el az ajándékokkal. Az idő folyamán mégis kitudódott a titok, hogy a jótévő maga Miklós püspök.

Kiadja: "Laci atya barátai" baráti kör

A Vasámapi Levél Cselik László szellemi-lelki hagyatéka, sok éven át szerkesztette, és saját kezével terjesztette maga papíron, majd elektronikus levélben sok-sok híve örömeire. A baráti kör az ő hagyományát folytatja, teszi élővé.